

[Undervisningsministeren.]

grad opfattes som en ret, et tilbud til folk og ikke som en byrde af en eller anden art, kunne det vel også begrunde, at man i højere grad så på indtræden ud fra spørgsmålet — som også hr. Holger Hansen og hr. Gottschalck-Hansen var inde på det — om modenhed og forældreønsker og lidt mindre ud fra, at hvis vi skal slutte ved 14, så trækker vi 7 fra, og så ender vi ved 7, altså denne lidt mekaniske holdning, vi nok i dag har til dette problem. Men det vil altså komme med og må naturligt indgå i den debat, vi skal have til efteråret.

Jeg er helt enig med hr. Kaj Rasmussen i, at vi må ikke forsøge at løse dette — fru Inger-Lise Bech Hansen var inde på det samme — uden at være klar over, at det koster nogle penge, og jeg kan da godt dele Danmarks Lærerforenings bekymring for, at vi somme tider måske er lige ved at rende forud for det, der nu engang bevillingsmæssigt og mandskabsmæssigt er mulighed for. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi har dette for øje, og det må vi jo — som alt det andet — drøfte, når der kommer et egentligt lovforslag her.

Jeg er også enig med hr. Kaj Rasmussen i det, han sagde om specialundervisning. Det er helt klart, at det vil være en urimelighed at satse penge, lærerkræfter og lokaler på den gruppe, der vil komme til at nyde godt af undervisningspligtens udvidelse, hvis vi ikke samtidig gør betydelig mere ved specialundervisningen — alle de problemer, som hr. K. Helveg Petersen også var inde på — end vi hidtil har gjort. Det føles som en urimelighed, og det vil være et nyt område, hvor vi laver en kløft; vi afskaffer én, men laver en anden, hvis ikke vi meget håndfast tager fat på specialundervisningsproblemerne i de kommende år.

Hr. Kaj Rasmussen rejste også spørgsmålet om rådgivning og vejledning. Der er overhovedet ingen tvivl om, at i en skole, der i stigende grad bliver en valgskole, som vi jo har set det tone frem, dér er det helt nødvendigt, hvis mulighederne skal være reelle — de muligheder, der ikke virkelig kendes, er der jo ikke — at hvis mulighederne skal være reelle, så må vi også sørge for, at det, der hedder rådgivning og vejledning, forældrekontakt, kommer til at indtage en

endnu stærkere plads, end det hidtil har gjort.

Hr. Holger Hansen var inde på, at vi skulle give tilbud, og at det skulle være virkelig reelle muligheder. Dér er det altså — men det kan vi jo drøfte, når vi mødes ved næste korsvej — at jeg er bange for, at mulighederne ikke bliver reelle, hvis vi ikke tager det skridt, som jeg har gjort mig til talsmand for her i dag. Men jeg glædede mig dog over, at hr. Holger Hansen ganske klart sagde, at alle er enige om, at de 7 år er for lidt; det er jo i og for sig det afgørende, og jeg hæftede mig også ved den åbenhed, hvormed hr. Holger Hansen på venstres vegne så hen til den betænkning, der nu skal komme.

Jeg var — det tør jeg næsten ikke sige, for så vil man jo straks blive mistænkt for noget efter de sidste dages begivenheder — men jeg var rent faktisk enig med hr. Poul Dam, jeg tror på alle punkter, og vi har ikke holdt møde om det. Jeg er enig i, at der er mange unge, der presses ind af miljøet. Hele dette spørgsmål om frihed og tvang kan slet ikke stilles op så enkelt, som der var lidt tilløb til det hos hr. Poul Hartling. Mange unge, der går i skole efter det 7. år, går der ikke frivilligt, men går der lige så tvungent, som hvis der var en undervisningspligt presset ind af en række forhold.

Jeg er også enig i, at skoletrætheden først og fremmest er et spørgsmål om at lave en bedre skole, og jeg kan berolige hr. Poul Dam med, at jeg ved, at direktøren for folkeskolen ikke er uenig med mig. Hvis han sad og var evig tilfreds med folkeskolen, var det jo nok ikke den rigtige mand, der sad der. Jeg er også helt enig i, at det er — jeg ved ikke, om jeg må sige det sådan til hr. Poul Dam — de skoletrætte forældre, vi måske somme tider skal gøre noget for. Jeg synes, det er vældig vigtigt netop i disse år med den stigende tilgang til skolen og med et kompliceret skolesystem, der for mange forældre må virke fremmed, at vi får stærkere fart i forældreoplysnings-, forældrevejlednings- og forældrekontaktarbejdet, stærkere end den, vi hidtil har haft.

Hr. Poul Dam sluttede med — nu skal jeg ikke trække tiden ud på denne tid af dagen — med at sige, at skolen helt har